

Zofia Jurkowska

Palmowa Niedziela

Wyszli ludzie raz z kościoła
w ciepły dzień kwietniowy
wymachując palemkami
z gałązek wierzbowych.

Bo palemka symbol Wiosny Niedzieli Palmowej
świata Zmartwychwstanie
hej Hosanna niech popłynie
na jej powitanie.

I z palemką od kościoła
babunia też drepcze
hej Hosanna głośno woła
że tej wiosny doczekała jeszcze.

Słońko świeci uroczyście
a wiatr ciepły wieje.
Hej Hosanna Zmartwychwstanie!
I nowe nadzieje.

Cała ziemia poruszona
dolina i góra.
Wyśpiewują hej Hosanna!
Dla Chrystusa Króla!

Nawet wierzba zaszumiała
i sypnęła kwiatem
hej Hosanna Chryste z Wiosną
Króluj ponad światem.

Alleluja Wiośnie

Nadszedł już telegram
o idącej wiosnie
aż z wielkiej tej radości
serce w górę rośnie.

Serce w górę rośnie

mało nie wyskoczy
i bociany zaklekotały
Wiosna do nas kroczy!

Każda ludzka dusza
że szczęścia raduje
niech nam Chrystus Zmartwychwstały
z wiosną tryumfuje!

Alleluja! Alleluja!
dzwony wydzwanają,
piękną wiosnę, rok obfity
świata ogłaszają.

Alleluja wszędzie w lesie,
w łące, na polanie.
Alleluja! Bożej Wiośnie!
Światu Zmartwychwstanie!

Jacek Kwiecień

Historia Gródka Leśnego

W pobliżu Przysuchy wioska Gródek Leśny.
Jej historia zaczyna się już w szóstym wieku.
Starsi ludzie powtarzali o niej dziwne wieści.
Lecz ulotna pamięć jest w każdym człowieku.

Świątynia Solarna, w czasie się przenieśmy.
A może gród warowny z pewną liczbą wojów.
Nie ma przekazów w piśmie w bardów pieśni.
Dziś już zarosły lasem jest zwierząt ostoja.

Chcę przywrócić pamięć o tej miejscowości.
Opuszczonej przez ludzi, skrytej w głuszy leśnej .
Być może tkwią w jej ziemi tamtych wojów kości.
Którzy broniąc Gródka w walce śmierć ponieśli.

A jeżeli przed wiekami była górą świętą.
Kiedy czczono Światowida, lub Lelum Polelum.
Chcę opisać miejscowość by każdy pamiętał.
Bo historię tej wioski zna pewno niewielu.

Wiosna

Przyszła wiosna, już śniegi spłynęły.
W lesie przyłuszczka, zawilec zakwita.
Na baziach ciężko pracują pszczoły.
Zielenią się łany pszenicy i żyta.

Skowronki polne zwiastuny wiosny,
pod chmurami głośno śpiewają.
Klekot bociani słyhać radosny.
do gniazd wróciły z obcych krajów.

Jeszcze brzoza jak panna młoda,
białą korą jesienią pokryta.
w nabrzmiątych pąkach chowa
suknię z liści zielonych jak żyta.

Ciepła wiosna siostra mroźnej zimy.
Z jej przyjściem wszystko ożywa.
By ją powitać marzannę topimy.
Rośnie także urodzeń krzywa.

Sylwia Zawisza

nie po równo

sen spokojny pośród zagubienia
spektrum marzeń w decybelach krzyku
i wisienka z tortu przed oczami głodu

życie nie boli po równo

radość dziecięca strumieniami płaczu
przyjaźń w kolczastym osamotnieniu
krucha tożsamość na fundamencie fanatyzmu

życie nie boli po równo

śmiercionośne lego ziemskiego piekła
z karuzelą bez dmuchania i chuchania
z pustą miską i żelastwem broni

w głębinach wspólnego człowieczeństwa

życie nie boli po równo

Wiersz dedykowany dzieciom wojen religijnych XXI wieku (Balkany, Etiopia, Erytrea, Iran, Irak, Kaszmir, północna Irlandia, Palestyna, Sudan, Wybrzeże Kości Słoniowej...) oraz wszystkim tym, którzy chcą rozgrzeszyć swoje za dobre dzieciństwo – zwykle i niezwykle zarazem, spoza ery „i” (iphone, ipod, wyniosłe I’m) – z kromką chleba posmarowaną masłem i posypaną cukrem, zdobywaniem najwyższych gałęzi owocujących czereśni, podwórkiem pełnym dzieci sąsiadów i odrabianiem lekcji we wspólnym pochyleniu matki, ojca, dziecka.

mimo wszystko

przemódl słowa
nim wypłyną z miękkości ust
mocą znęcania nad kruchością

buduj obrazy świata
pośród wichrów
kalectwa autorytetów
zbyt krótkich snów

żegluj nieskończonością myśli
wodami płochych serc
lustrujących spojrzeń
mrocznych szeptów

choćbyś co krok upadał
jesteś cudem
mimo wszystko

modlitwa

jeżeli kiedyś przybędziesz
mimo strachu moich oczu
mimo bólu
mimo szoku
przyjmę Cię miłością bez granic

jeżeli kiedyś przybędziesz
mujesz być dzielna
mujesz być czujna

musisz być silna
przrzekam znajdę bezpieczne drogi

jeżeli kiedyś przybędziesz
uwierzę szczęściem
w ciemność Twoich oczu
loki Twoich włosów

zaczaruję wspólny czas
od Twojego pierwszego krzyku
po swoją ostatnią modlitwę

*Mojej Córci, jeżeli kiedyś przybędzie i moim Rodzicom, którzy przyjęli,
przrzekli, zaczarowali i uwierzyli szczęściem...*

Wiesława Bialek

Tęsknota

To co tworzę, to co czuję
Z serca mego mi się snuje,
Życie moje co przeżyłam
Raz się śmiałam raz tęskniłam.

Tęsknień dużo Bozia dała
Bo kochanie mi zabrała,
Radość była piękna młoda,
Kiedy była wciąż uroda.

Tak wspominam życie swoje
Raz na górze, raz na dole,
Dużo krętych drózek było
Lecz miłością się spełniło.

Miłość nasza wielka była
W trudnych chwilach w sercu tkwiła
Lecz tych łez za dużo było
Życie nasze zasmuciło.

Ty jesteś daleki
Jak gwiazdy na niebie,
Chodź gwiazdy spadają
Ja czekam na Ciebie.

Randka

Tak wspominam piękne chwile
Było ich aż tyle, tyle,
Wszędzie radość i swoboda
Uśmiech szczęścia i uroda.

Jakie szczęście w sercu trwało
Gdy na chłopca się czekało,
Serce biło, usta milkły
Czysta miłość u dziewczyny.

Na mosteczku ja czekałam
Na miłego wyglądałam,
Słowik cicho w gąszczu siadał,
Piękny wieczór zapowiadał.

Tak mi nucił, tak mi kwilił
Serce me w jabłuszko zmienił,
To jabłuszko kusić miało
Wszystkich chłopców zachwycało.

Nie pojmuję w życiu tego
Czemu szczęście z czarem pryska,
A po dłuższych latach życia
Pozostają same zgliszcza.

Elżbieta Niewadzisz

Tuwim na wesolo

Tuwim wieszcz narodowy dobrze dzieciom znany.
Już od poduszczeni czytają im mamy

Kiedy siedem latek moje dziecię miało
Chętnie samo wiersze Juliana czytało.

Konkurs ogłosili w bibliotece szkolnej.
Zainteresowanie było nim ogromne.

Wpierw skakanka wskoczyła, a na niej Julka miła.
Wszystkie słowa wyskakala, ale nóżki nie zlamala.

Kinga „Taniec” recytuje, przy tym dryga, taniec czuje.
Wnet i miotłę poderwała, by sama w kącie nie stała.

Aż tu w okno stuk, stuk, ptaszek dzióbkiem robi puk.
Madzia wypłakuje oczy, że go więcej nie zobaczy.

Dawid bajać zaczyna, w sufit wpatrzony, rozmarzona mina.
Gdy w rzeczywistość powróci z „nieba” wziąć się za lekcje mu trzeba.

Potem abecadło wpadło. Niefortunnie się rozpadło.
Cała sala liter była. Łucja w treści się zgubiła.

Nagle... ciemno się zrobiło. Słysząc pstryk i znowu miło.
Dominik psikusa nam sprawił, a przy tym dobrze się bawił.

Gruby Olek wchodzi wolno. Gdy recytować zaczyna,
Niemiła jest jego mina, bo treści zapomina,

Czarny kotek wpadł pod nogi. Nieproszony taki gość.
Szkolne mleko się przydało. Na podłogę się wylało,
Kotek ma już dość.

Wtem Szymon z nowiną wpada. Swój sen nam opowiada.
Latał na skrzydłach w chmury i patrzył na nas z góry.

Weszła Małgosia bardzo smutna, bo się spóźniła.
Po stawie pływały kaczki. Liczyła, liczyła, liczyła.
Wiele razy próbowała, ale rady nie dała.

I choć konkurs nie trwał dłużej, humor był bardzo miły.
Wesoło swych bohaterów dzieciaki przedstawiły.

Komisja się naradza. Coś się tutaj nie zgadza!
Czy u Tuwima tak było? A może nam się przyśniło?

Będę czekać

Będę czekać wiosny pięknej, kwieciami zasypanej.
Barwnym korowodem wiśni, w szeregach z kompanem.
Będę czekać wiosny wczesnej, ze śniegiem topniejącym.
Dniem dłuższym o godzinę. Słońcem niebo kryjącym.
Będę czekać wiosny tkliwej, sercem mocno bijącym
Wrażliwością napełnionej, miłością kojącej.
Będę czekać wiosny mojej, w duszy śpiewającej.
Ptaków romantycznych tańców. Nadzieję zwiastującej.
Będę czekać wiosny kolejnej, i kolejnej, i następnej.
Czekaj zemną. Bo bez Ciebie, nie będzie tak pięknie

Tadeusz Figarski

Drewniany krzyż na rozstaju dróg

Na rozstaju dróg stoi drewniany krzyż
kto go tu przed laty wkopał
tego już nie wie nikt.

Tylko Ty Chryste na tym krzyżu
tajemnice tę znasz
jesteś świadkiem wielu zdarzeń
i tajemnic wiele masz.

gdy przejeżdżam obok krzyża
zawsze kreślę krzyża znak
jest to symbol i znak wiary
chrześcijanie czynią tak.

Wiele jeszcze w naszym kraju
drewnianych krzyży przy rozstajnych drogach
bo nasz naród zawsze z Bogiem
i należy też do Boga.

Cicha oaza

Za co Ci dziś dziękować?
to za te razem przeżyte lata i dni
za wychowanie naszych dzieci
i że po prostu jesteś Ty.

Ty jesteś oazą domowego ogniska
i cichą przystanią dla każdego

gdyby z nami Ciebie nie było
nie doznalibyśmy na pewno tego.

Stworzyłaś nasz cichy spokojny dom
w którym o wszystko dbasz
choć czasem też wątpisz we wszystko
ale wciąż trwasz.

Jesteś jak ten kwiat lotosu
a to życiodajny kwiat
żyj w dobrym zdrowiu i szczęściu
przez wiele następnych lat.

Barbara Wojtarek

Wiosna

Kiedy wiosna w drzwi zapuka
Wyjdą pierwsze przebiśniegi
Lód na rzece krą popłynie
Miłość złączy serc dwa brzegi
Wiem że to właśnie na wiosnę
Bije serce mi radośnie
I choć posiwała głowa
To mi chce się żyć od nowa
Zaraz ruszają porządki
W ogródku powstają rządki
Łopata grabie motyka
Kopią grabią porządkują
Już truskawki obrobione
Już ziemniaki posadzone
Owies puścił drugie pióro
Słońce zachodzi purpurą
Coraz cieplej i weselej
Serca biją mocniej śmielej
Wyruszamy na spacer
Już zakwitły w parkach skwery
Dzieci w krótkich spodenkach
Grają w piłkę gonią w berka
Piotruś babki w piaskownicy
Z małą Kornelusią liczy
Wszyscy nucą podśpiewują
I Panu Bogu dziękują

Że po śnieżnej mroźnej zimie
Z wiosną nowe życie płynie.

Nogi

Siedząc na zwolnieniu
I dziękując Panu
Że wobec mnie nie miał
Końcowego planu
Młody i nietrzeźwy użytkownik drogi
Pędząc samochodem
Potrafił mój rower
Spadłam – stłukłam nogi
Ludzie zdrowi silni
Sprawy sobie nie zdają
Jaką ważną funkcję
Nogi odgrywają
Czynności są proste
Chodzisz biegasz wstajesz
A kiedy są chore
Kaleką zostajesz.

Ewa Ślizak

Wiosenna miłość

Powiewa wietrzyk,
trawa podrosła,
Ptak w górze śpiewa
ot-tak - już wiosna!

W duszy serce rośnie,
Czuje się młodsza, radosna.
Jak motyl mogłabym latać,
śpiewać i ćwierkać,
szczebiotać, kwilić,
aby nie stracić
-tej pięknej chwili!

Przybywaj wiosno!
W kwiecistej krasie
i rozweselaj serca nasze!
Wiosenna miłość nas rozgrzewa,

której każdemu potrzeba.

Miłość wiosenna bardzo gorąca
płomienne serca rozpala.
Taka piękna, namiętna
jak wiosenna zwiewna sukienka!

Ster Życia

Gdy dorastałam, życia nie znałam
i spodziewałam się wiele,
wielkiej miłości, ogromnej radości
myślałam, że świat u swych stóp rozściele.

Byłam zbyt mała, bym zrozumiała
że życie to nie mozaika połączana
trzeba je zrozumieć i przejść przez nie umieć
inaczej rozpadnie się jak porcelana.

Aby je uchwycić, trzeba za ster chwycić
ster silny, mocny, nieugięty
trzeba sterować, mocno wiosłować
aby przez fale nie został zmięty.

Maria Miśkowska

Ach ta nowoczesność

Ach! Ta nowoczesność
Jakimi to patrzy oczyma olbrzymia
Pełno jej dokoła
Łapie – i jak trzyma!

I więcej, i więcej
Jak krzyczeć umiała
- To dla dobra jutra
Krótkich nóg nie chciała.

Szepce, pieści, tuli
Wabi ciekawością

Tyle zmian przynosi
Życie jest innością.

Z jaką to szybkością
Świat ogarnia cały
Zwolnić czy gnać dalej
Będzie doskonały...

Tęskno mi

Tęskno mi bez Ciebie
Ma rodzinna ziemio
I smutno, i tęskno
Nie mogę stop Twoich dotknąć wyciągniętą ręką,

Górą mi urosłaś po rozstaniu górą
Nawet i podniebną poleciałabym chmurą.

Potem jak baldachim spłynęłabym lekko
Znow rozkochać się w jej oczach
Nad strumykiem rzeczka

I pochwycić ziemi mowę
Dawno niesłyszana
W mroku nocy i brzasku nad ranem

Posmakować tych zapachów
Terytorium domu
- Jak wyrazić, jak powiedzieć
Przecież wiem ja komu

Tym, co sercem dla mnie bliscy
Serce dla mnie mają
Są podstawą na powroty
Wnętrze szerzej otwierają.

Danuta Ewa Skalska

Monice – mojej jedynej bratanicy

„wielom była
Kolebka grobem, wielom matka ich mogiła”
Daniel Naborowski

Bielusieńka jak owoce śnieguliczki,
w swym ubranku pierwszym i jedynym,
nie zaznawszy szczypty szczęścia ni goryczy,
odpłynęła ku ramionom prababcinym.

Z ciała matki do łóżeczka przeniesiona,
zasnutego obojętnym, głuchym wiekiem,
z pradziadkami w jednym lokum ułożona,
przecież jest, bo w snach przychodzi dobrym echem.

Woła: „Ciociu!” radosnym dzwoneczkiem głosu,
oplecione winobluszczem drzwi otwiera,
by wprowadzić mnie, świecąc aureolą włosów
w dziwny ogród, jak z obrazu Mehoffera.

W dziecięcym edenie czule pieści kwiaty,
wielką ważkę do drobnych ramion przypina.
I tak krąży wśród przepychu cud skrzydlaty,
piłeczki złotych owoców ku mnie zgina.

Choć nie mogę dać jej niczego prócz światła,
co przy kamiennym sercu na grobie wartę trzyma,
to nadzieję ma niedoszła chrzestna matka,
że Monika czeka, chociaż jej dla oczu nie ma.

Spacer z Andersenem

Białe foczki śpią w świerkowych objęciach.
Drzewa dumne w bielutkich trykotach.
Niebo ziemi przesyła ma szczęście
księżycową podkowę ze złota.

Pies wydłuża posrebrzane uszy.
Staje na mlecznej drodze po skrzydlatym biegu,
zamieniony w nadzieję, że wkrótce usłyszy
śmiech dzwonka u sań Królowej Śniegu.

Wiosna w parku Dembińskich

Spod skrzydeł ściółki
wykluła się
biała nieskończoność
zawilców.

Fiołki
szukają odbicia
w skrawkach nieba.

Stary platan
pręży mięśnie
ku słońcu.

Ptasia orkiestra
stroi instrumenty wśród drzew
rozsypane dźwięki
radosnym obłokiem
zawisły w przestrzeni.

Tylko pałac Dembińskich
zastygły w rozpamiętywaniu
dawnej świetności
i niedawnych krzywd
odcina się surowością
od euforii natury.